

PIŠETA IN UREJUIJETA: LOJZE KOŠOROK IN PAVLA GRUDEN

NOVICE IN ZANIMIVOSTI

PO SLOVENIJI

LJUBLJANA - V dvorani Slovenske filharmonije je bila 6. februarja na Presernov dan slovenska prireditev, na kateri so najuspešnejši slovenski kulturni ustvarjalci prejeli Presernove nagrade - tradicionalna najpomembnejša nacionalna priznanja, ki jih vsako leto podeljujejo za najvidnejše dosežke na kulturnem področju.

LADKO KOSOREC - za operni pevski opus.

ANTON INGOLIC - za sodobna zgodovinska književna pricevanja in za književnost za otroke in mladino.

KAJETAN KOVIC - za pesniško zbirko "Labrador".

EDO RAVNIKAR - za urbanistično arhitektonsko stvaritve Trga revolucije.

NIKOLAJ OMERSA - za ustvarjalno slikarsko delo.

NANDE IN DRAGO VIDMAR - za umetniško, socialno, likovno partizansko odlikovanje (likovna umetnika).

LJUBLJANA - Predsednik izvršnega sveta skupščine SR Slovenije dr. Avgustin Lah je sprejel podpredsednico

mesta Dunaj Gertrude Erehlich-Sandtner in se z njo pogovarjal o možnostih razširitve sodelovanja na kulturnem področju med Ljubljano in Dunajem oziroma Sr Slovenijo in republiko Avstrijo.

LJUBLJANA - 4. februarja je bila v Ljubljani slovenskost: slovenski celovečerni film "To so gadi" si je namrcel ogledalo že 100 tisoč obiskovalcev. Dosej sta bila najbolj obiskana slovenska celovečerna filma "Na svoji zemlji" (1948) v režiji Franceta Stiglica in "Vesna" (1954) v režiji Frantiska Capa. Vesno si je takrat ogledalo okrog 92 tisoč gledalcev.

In če pogledamo podatke samo deset let nazaj, lahko zapisemo, da je imela največ obiskovalcev leta 1970 "Bitka na Neretvi" 92.238 gledalcev, sledijo "Ta cudovita bitja" (1975) 84.018. Slovenski film "Vdovstvo Karoline Zasler" je imel v Ljubljani 57.127 gledalcev in "Zelo" režiserja Georga Roya Hilla

(1975) 54.227 gledalcev. Torej so "Gadi" dosegli resnično lep uspeh.

Ob tej priložnosti je Viba film režiserju Jozetu Bevču, ki je bil doslej znan predvsem kot režiser kratkih filmov (saj so "Gadi" njegov celovečerni prvenec) podelil priznanje za njegovo uspešno delo pri filmu.

NOVA GORICA - Lidija Sentjunc, članica sveta federacije in castna občanka Nove Gorice, je v najmlajšem slovenskem mestu vzidala v temeljni kamen - portal stare kmečke kraske hise - spominsko listino in tako odprla gradnjo kulturnega centra v Novi Gorici. Pricetek gradnje kulturnega zarisca je probivalec mesta, občine in regije najlepše darilo ob letosnjem slovenskem kulturnem prazniku - Presernovem dnevu.

Bodoci kulturni centar v Novi Gorici bo imel močan vpliv tudi na sodelovanje s Slovenci in Italijani v Italiji. V večji meri kot doslej bo omogočeno kulturno sodelovanje in sodelovanje ter "odpiranje" v sirsi slovenski in jugoslovanski kulturni prostor. Na predlog novogoriške občinske kulturne skupnosti naj bi se bodoci center imenoval po predsedniku Titu. Tudi tako naj bi Primorci poudarili odločilno vlogo nasega predsednika, ki jo je imel pri uresnitvi njihove želje, da je bil ta del Slovenije priključen k Jugoslaviji.

BEOGRAD - Na povabilo predsednika Jimmyja Carterja bo predsednik Josip Broz Tito marca letos obiskal ZDA.

CESTITKE

Dne 25. februarja sta v Stanmoru sklenila zakonsko zvezo ga. Matilda TOMAZIN in g. Rudi FRANKOVIC. Zakonskemu paru čestitamo in želimo vse dobro in lepo v zakonskemu življenju.

KAR PO DOMAČE...

SAMEGA PRESERNA bi poklicala na pomoč, da bi mi pomagal deliti za vami kar mi polni srce. Tada kadar se srce odpre, izpregovali le v svoji besedi. Srce se ne zna pretvarjati, srce ne pozna lazi. Razpoloženje, ki me prevzema je tako praznično in tako novo, da trenutno ne najdem besedo. Kako naj po domače govorim o tako vzvišenom čustvu kot je ljubezen do domovine? Kako naj po domače izpovem globoko zalost, ki mi kali nacojsno veselje? Kako naj vam v eni povem, da sem danes doživela manifestacijo enotnosti z domovino ob priliki odkritja spomenika Presernu v Slovenskem društvu Sydney.

KAJ JE DOMOVINA ZDOMCU? Tista ljubezen mu je, ki jo spozna se v tujini. Domovina je zavetje izseljencev duše. Njegova spovednica je. Saj se zdomec celo k Bogu zateka v njeni besedi. Domovina je tisti kosček zemlje, brez katere celo človek v najboljših gmohtnih razmerah samo zivotari. Domovina je v vsakem njenih otrok eden tistih bistvenih elementov, ki daje na-

rodu značaj. Domovina je narod povezan s svojo zemljo.

KDO NE POZNA LJUBEZNI DO DOMOVINE? Kdor je pozna ljubezni do svojega naroda. Tak človek tudi ni človekoljub. Ta pripada tistim ljudem, ki v prvi vrsti služi samemu sebi. Torej služi tistemu kar služi njegovemu, njegovim osebnim težnjam, njegovemu ozjemu krugu, njegovi miselnosti, njegovemu družbenemu razredu. Taki rojaki v nasi sredini so tiste grenke kaplje, ki mi nocoj kale moje praznično razpoloženje. Tudi k njim gre danes moja ljubezen in objokuje jih, saj z nekatorimi od njih delim tujino že trideset let. To so bivši slugi tistih izmov, ki so hoteli izbrisati nas narod z obraza zemlje. Izvadeni v zastrupljanju mladine, so jim pohabili duše.

VCERAJ SO PLAPOLALE na tistem gricu, kjer stoji se nedovršen Dom slovenskega društva Sydney, stiri zastave: društveni prapor, slovenska zastava poleg ju-

goslovenske in avstralske zastave. Vprasala sem se, kaj sploh bi bilo, če bi namesto zvezd na treh zastavah bil kljukasti kriz. Avstralija bi bila nemška kolonija, ne bi bilo slovenskih društev v Avstraliji, ne bi bilo tega prapora, ki govori Avstraliji o nasi kulturi. Mi bi morda bili le uporniki, izgnani po kazni na ta največji otok sveta. Bratje, bratje, kdo vam je zasencil um?

VCERAJ SO SE ZBRALI avstralski Slovenci, od blizu in dalec, na našem gricu v zapadnem predmestju Sydneya. Zbrali smo se, da v duhu povezani z domovino odkrijemo spomenik nasemu velikemu poetu in rodoljubu dr. Francetu Presernu. Pred menoj pa je zazarel lok sprave, tista mavrica o kateri sem se pred petnajstimi leti v "Mislih" zalobno zapela v eni mojih ubornih pesmi, ki so le ena sama molitev in hrpenenje po bratski spravi. Ta moja molitev je bila uslišena včeraj dvanajstega februarja 1978. Trideset let sem obježevala nas razkol. Trideset let sem v tujini preklinjala

MARIAN TOMAŽIN:

ODKRILI SMO SPOMENIK DR. FRANCETA PREŠERNA

[NADALJEVANJE]

Nedelja, 12. februar, je bil gotovo najpomembnejši in nepozabni dan v zgodovini nasega društva - odkritje spomenika. Društveni prostori so bili nabito polni in okoli doma se je kar trlo ljudi. Za vse zal ni bilo prostora, toda z ozvočenjem je bilo zagotovljeno, da so vsi obiskovalci lahko sledili kulturnemu programu. Nad vhodom v dom so na visokih drogovihi plapolale stiri zastave: jugoslovanska, avstralska in društveni prapor in slovenska. Vzdušje je bilo praznično in na obrazih vseh gostov je odsevalo praznično razpoloženje v pričakovanju velikega trenutka. Vhodna rec v nas dom, v kateri je stal z društvenim praporom pokrit Presernov spomenik, je lepo in moderno urejena, daje vzbujala začudenja in pohvale med obiskovalci. Tudi notranjost doma in kolica so bile za to priliko lepo urejene. Ob starih smo priceli s kulturnim programom. Na samem začetku nam je Triglavski pevski zbor zapel tri prelepe slovenske pesmi ter zaslužil obilno aplavz pri poslušalcih. Potem so sledili številni pozdravni govori castnih gostov. Pleskanje in navdušenje mi bilo mogoče izmeriti. Za tem je sledil govor o življenju delu in pomenu Preserna za slovenski narod. V krajši obliki je bil preveden tudi v anglescino in smo tako velikana nase poezije predstavili tudi gostom, kateri slovensko ne razumejo. Zatem so nadarjeni rezitatorji predstavili občinstvu nekaj najlepših Presernovih pesnitev, kot so Zdravljica, Vrba, Povodni moz, Uvod h krstu oru Slavici, Sonetni venec in druge. Sonet Vrba in Zdravljica sta bili predstavljeni prav tako v angleškemu jeziku. Nepozaben je bil govor pisatelja Cirila Zlobca, ki nam je globoko umetniško, s srcem pesnika in umetnika, ter z lepo tekoko besedo, predstavil Preserna. Sledil je nastop mladinske in otroške folklorne

skupine pod vodstvom gospe Marije Kosorok. Prekrasen je bil pogled na številne prelepe narodne nose, plesalcev, ki so se ob zvokih harmonike vrteli po odru. Posebno priznanje občinstva je sprejela otroška skupina. Starost teh plesalcev je v obsegu šest do devet let. Izvedba plesne tocke je bila brezhubna, ter so s svojimi mosami in svojo otroško prisrčnostjo vzbudili globoke simpatije in navdušenje med gledalci. V zadnji tocki programa pa je se enkrat nastopil Triglavski pevski zbor, tokrat v mesani zasedbi, ter zapel se tri lepe slovenske pesmi, med njimi tudi Presernovo - Lunja sije. Po burnem pleskanju in na zahtevo občinstva so morali zapeti se pesem Zabe. Brez dvoma so nam dokazali, da so postali ze pravi mojstri petja in da so velika kulturna pridobitev za slovenske rojake v Sydneyu. Med drugimi so ze nastopali tudi v sydneyjski Opera House. Po koncanem programu je predsednik Slovenskega društva gospod Vinko Ovičar stopil pred mikrofonom ter zaprosil gospoda Mullocka, da ga pospremi v vhodno vezo in idkrije spomenik. Zabliskali so fotografski aparati in zabrnele so filmske kamere. Zal je bilo v vezi vse premalo prostora, da bi lahko vsi prisostvovali svecanemu trenutku, zato so si morali zbrani gostje izmenicno ogledati spomenik po koncanem odkritju.

Pogled ne Presernov spomenik je veličastan. Iz njega diha umetniška velicina kiparja Zdenka Kalna, kateremu je nase Društvo nelmerno hvaležno za njegovo prelepo delo. Stoji na temni mramornati plošci, na kateri se z zlatnimi crkami sveti napis: "Dr. France Presern, 1800-1849". Lepa arhitektonska ureditev prostora, v katerem je postavljen, dopolnjuje njegovo velicino in pogled na spomenik in njegovo okolico, vzbuja spostovanje do nasega velikega umetnika in uctelja slovenskega naroda.

NAPOCIL JE SVECANI trenutek odkritja Presernovega poprsja. Skoraj bojim se tako dolgo pričakanega trenutka. Zelja, ki se je v meni porodila, se je uresnicila. V notranjosti trepetam... Sreca mi stiska drlo. Zaprem oci. To je za mene globoko osebno dozivetje... Komu poet res kaj osebno pomeni? Komu poet ravna pot skozi zevljenja? Poeti davno mrtvi zive v clovestvu, zvezda vodnica so narodom in posameznikom.

"POSLJITE MI PRESE-RNA", je bil moj klic na pomoč v pismu mojim, ki niso vedeli za moje nesrečno življenje. V borbi za moj duhovni obstanek sem instiktivno klicala na pomoč Preserna. V soli ga nisam cenila, za casa vojne se nanj nisam spomnila. V tujini sem ga doživljala. Odprl je

Veliko dela in truda je bilo vlozenega v priprave za svecano odkritje spomenika. Rad bi se v imenu Slovenskega društva Sydney in v imenu društvenega odbora iz srca zahvalil vsem, ki so prispevali s svojim delom, ce bi hoteli navesti vse poimensko, ki so zrtvovali svoj prosti cas, in stem pokazali svojo kulturno in nacionalno pripadnost.

Zahvaljujem se Slovenski kulturni skupnosti, ki nam je podarila spomenik, ter slovenski iseljski matici iz Ljubljane, ki nam je spomenik posredovala. Se enkrat se bi rad zahvalil kiparju Zdenku Kalinu za njegovo umetniško stvaritev ter poudaril zeljo, da bi ga vsi sydneyjski Slovenci radi videli enkrat med nami kot castnega gosta. Iz srca upamo da bo prisel pogledat svoja dva avstralska "sinova" - Cankarja in Preserna.

Zahvaljujem se staršem otrok, ki so svoje najmlajše potrpežljivo vodili na vaje. Posebna zahvala pb tej priliki gre gospe Mariji Kosorok ki je sesila vse narodne nose za obe folklorne skupini ter neutrudno ucila otroke plesati.

Se enkrat najlepša hvala vsem, ki ste peli, recitali, plesali, pripravljali društvene prostore za prireditev, čistili, kuhali, pekli, servirali hrano in pijaco, igrali za ples, skrbeli za parkiranje avtomobilov, posodili stvari za naso rastavo, podarili nasi knjižnici knjige ter obiskali nase prireditev. S tem ste dokazali samemu sebi ter vsem rojakom doma in po svetu, da imamo Slovenci veliko smisla za skupnost ter za skupno delo ter potrdili star slovenski pregovor, ki pravi - v slogi je moc. Dokazali smo, da se ne sramujemo svoje nacionalne prapdnosti, svoje domovine in svoje zastave. In le na tak nacin bomo v bodoce lahko s skupnimi momci kulturno in gospodarsko gradili svoje Društvo, ter s tem gradili svojo duhovno notranjost. Se enkrat - najlepša hvala.

moje srčne rane. Njegov duh je dal krila mojim zalostnim pesmim, ki so se porajale v odupu moje osamljenosti; sam Bog mi je poslal Preserna, ki me je skoraj iznemoglo, na krilih svojega duha dvignil iz tujine. S Presernovim razumevanjem cloveskega trpljenja, sem se po desetih letih osamljenosti v zakonu vrnila k svoji besedi, k svojemu narodu. Presernova pesem mi je dala moc za nadaljno življenje. V sanjah, ki so mi ga zivega prinesle v moje notranje življenje, sem sprejela Presernovo izročilo meni. Revna je moja pesem, vije se ob vznozju Parnasa. Toda v njej je moje trpljenje, trpljenje nasega naroda, trpljenje socloveka, ljubezen do nase domovine in seganje po Presernovem duhu, ki krili visoko, visoko nad menoj. Ljubim ga, ker je nedosegljiv v dalekosezni ljubezni do cloveka in svojega rodu.

Pavla Gruden

Odkritje presernovega poprsja

PISMA ČITALACA - PISMA ČITALACA - PISMA ČITALACA

Nikola Kandić:

GORDIJEV ČVOR

Nasim roditeljima bilo je glavno da nam srce oplemene, da nam ga zadoje ljubavlju svojega naroda, svoje domovine, i da bi to sto belje učinili, poslase nas i u škole, nadajući se poslije toga da nas um i njegovo razvijanje mogu prepustiti samim nama slobodno.

Da vidimo! Koliko snaznu silu imaju nauke koje se uliju u mlado srce, prve i osnovne. Od njih se stvaraju zelje-vodilje koje svakoga covjeka vode i s njim vladaju od kolijevke pa do groba. Djetetu je najmilija igra, naucnicima nauka i ko se za cim da on tim putem nastoji i hoditi.

Mnogi podjose za naukom, neki se spustise u vrtlog avantura tih varljivih pot-hvata koji su napunili vise zatvora i bolnica nego sto su učinili srećnih ljudi. Neki od nas eto, potegosmo i bijeli svijet, takodje neko iz sklonosti za avanturama, visom naukom i materijalnim pretenzijama, a neko zeljan svega po malo. Eto, sada smo tu. Da vidimo jesmo li nasli obećani raj na zemlji. Sta smo naučili? Sta i koliko znamo o životu? Za slaboga djaka nije visa nauka pa bio on nezamoćji sin ili ma koliko bu otac bio bogat, jer takav je naucio da se provlaci pa ako se provlacenjem dogradi kore hljeba ili pak visokog položaja, u stanju je mnogo jada i nepravdi nanijeti svojoj okolini radeci i neposteno, samo da bi to sve ocuvalo.

A ovdje, gde na domovinu pocinjemo gledati iz druge perspektive, daleko otrnuti od domaceg ognjista, naza-lost pocinjemo gledati drugim ocima na sve sto nam je do juce bilo sveto i zvalo se nase. Pojavom medjusobnog podvodjenja, netolerantnosti i nepostivanjem, otudjujemo se i pocinjemo ignorisati do juceranije svetinje, nesvjesno priznajući zakon novog Boga - novca. Svetinja nam postaje sopstvena korist i sve sto je tudje postaje ljepse nego ono "Nase".

Mladost, nemajući bog zna kakva iskustva, ne mogavsi sama zdravo o stvarima rasudjivati, starije i iskusnije ne htjevsi u otadzbinu slušati, uplice se postepeno u nerazmrsivi cvor, koji jos vise zamrsuje tvrdoglavo sr-ljajući dok glavom ne lupi u zid. Ali bi dobro bilo, i kamo sreće, da se to dogodi rano dok jos ima vremena poci pravim putem!

Ko ce nam pomoci da se popravimo? Covjek nikada ne moze tako upropastiti zivot kao kad zeli da ga popravi, a ne zna ni zasto ni kako ga popraviti, pogotovu

kad nije siguran jeli to po-pravljanje ili kvarenje. Po-stajemo nezadovoljni sa so-bom, a ne bi se ni sa kim htjeli mijenjati. Hiljadama nas je takvih i svi imamo po neku fiks ideju, bez interesa za bliznjeg svog, otudjujemo se, podvajamo i osamljujemo, postajuci lak plijen u prepređenim sakama.

Mnogi pricaju i pripovije-daju da smo ovdje los nar-od, plemenite li pojave! Znaju li da su i oni ponikli iz istog naroda i da time rade protiv njega? Trebamo se diviti da je taj nas narod jos ovako marljiv i plemenit, vjerujemo da ce nasu "pok-varenost" oplakivati samo oni koji joj i doprinose. Jer ma koliko jedan covjek bio veliki u svome narodu, mora znati da taj narod koji ga je rodio, uvijek je veci od nje-ga. Sta bi nam pomoglo da se cvor polako razmrsi? Sila sigurno nebi bila od koristi.

Velike li zalosti kad se u mirnoj zemlji, u sred mira, barbarski zapocinju privatni ratovi zbog isticanja licnih nacela na koja svi imamo podjednaka prava, ali istica-ti nacela kojima se drugi vrijedjaju, samo je pomanj-kanje odgoja i nistavilo lju-dskog dostojanstva. Samo najsiriomasi, najglupiji i najmljadji daju se zavoditi da bi u buducnosti postali cak brato-ubice.

Zalosno je kad se u drustvo nametnu neka pseudo-intelektualna i pseudo-moralna nasilna ubjedjenja. Kad se zlocini proglašavaju zakon-om protesta, kad oni sto im treba biti sudjeno, sami po-staju sudije. Ta mračna stra-na koja zeli posjedovati silu i oruzje ugrozavajući sa nji-ma slobodu za kojom i sama prividno vapije - protiv druge koja samo ljudsko sr-ce i ciste ideale ima za od-branu, podnoseci nasilje u-vijek ipak pobjedjuje. Stoga cesto mlad covjek sebi po-stavlja pitanje: Kako da co-vjecanstvo samo sa sobom izadje na kraj, kad ni dva bica, koja se jedno drugom svidjaju i vole se, nemogu izaci na kraj jedno s dru-gim. Kako bi se cvor koji je gori od Gordijevoga, mogao razmrstiti? Rekosmo silom ne bi mogao. Sam Alek-sandar Veliki da nam dodje, nebi mu nista pomogao nje-gov mac. Jedino nam ostaje upotreba naseg uma, napre-dne ideje, medjusobna ko-munikacija, sloga i bratski odnosi. Da problematiku masih odnosa pripisemo njenim pocetnicima i dalekoj proslosti. Da ne zaranjamo u mračne sfere te proslosti i jos mračnijih dusa ljudskih. Uzmimo svi složno na srca situaciju i problematiku na-

sih odnosa, a zagrijmo i ona skromna tiha srca koja su uvijek izbegavala ekstaze i tragicne događaje. Svi složno razbijmo misljenja o razlikama koje nikada nisu bile rasplamsane na doma-cem ognjistu. Uvijek su bile vidljive teznje pojedinaca, ali njihovim zamislima, na po-cetku veliki broj bar se pro-tivi. Poznato je da lopove i ubojice niko ne voli, ali o dobru mora biti govora. Uvijek je bilo i bice da su napredne ideje i teznje ne-kome i zasmetale, ali snaga duha i istine pobjedjivala je i pobjedjivace i u buduce. Ne uspavljujemo instikte st-varalackog poleta jer to ko-nvenira onima koji se plase novotarja i napretka. Hi-pokriticki moral nesmiye da obuzdava temperament stv-araoca.

Poznato nam je svima, da ovaj nas covjek osobito voli svoj rodni kraj, i ako zivi daleko od Domovine, razapet i u sebi rastrgan, pod-vojeni covjek nije u stanju sebi ovdje stvoriti nazor na zivot. Svi hocemo slobodu, pravdu, sigurnost i blago-stanje, za to se i borimo, neznamo li da one sjedinjuju ljude. Ako vjerujemo u vjeru nju nam niko nemoze ubiti ni oteti. A slobodu, ako je zajedno branimo niko nece ni pokusati. Jer su obje stvar dusevnosti bez njih se o pravoj snazi, o moralu, uopste nemoze ozbiljno ni govoriti. Oni koji vjeruju u Boga, i poznaju bozanska i nebeska blagorodja duse i srca ako razumom vjeruju u to trebaju nas razumiti. Jer oni bi bar trebali znati ako ne daju preimucstvo razumu -srcu i dusi, onda zive samo za tjelesna zadovoljstva, koja lako iscezavaju tako da im ni traga ne ostane kao ptici koja proleti vazduhom.

Radimo i udruzimo se, za-boravimo strah od nekoga ili necega, nekada su pojedince vjesali da bi se time drugi zastrasili, ali sutra bi dola-zile cijele cete, tako da su pojedini narodi nestajali. Toliko vrijedi zastravanje.

Ova zemlja nas ne privlaci samo svojom osebnoscu, zagonetnoscu, niti pak samo bogatstvom, nego i mi di-jelimo sudbinu naroda sa kojim zivimo. Ne hulimo na tudje nazore i obicaje u ko-liko ne nasrcu na nase. Ne opravdavamo svaku krivicu uzvratnom jer im nikada nece biti kraja. Ne lutajmo u mraku kod svoga uma, pomozimo se medjusobno nimalo ne sumnjajući da to za nas nece biti humano i korisno. Skupa se borimo jer niko sam nezna sve. Kad se zajednicki dogovara i radi onda se zajednicko znanje

BAR JEDAN DAN RAZUMIJEVANJA...

Zasto su zene trazile i iz-borile jedan dan da se po-dsjetimo na njih, kad su io-nako sa nama uvijek, u svih 360 dana u godini?

Zene, ta osijecajna i po-zrtvovana bica koja znaju sta su boli, jer ih odista podnose, za uzvrat dobijaju "opusak cigarete" - ili cak ni to.

Pored toga sto brinu o djeci, brinu o domacinstvu, one sagibaju ramena ispod tereta dolara donesenih iz tvornica. Zene - majke siju radost, ljubav a majku - rekla bih, najcesce prijezir.

Bez majcine njeznosti dijete nemoze postati cvrsto izgra-djen covjek.

Bez zenine njeznosti mus-karac pati pritiskom grubo-scu vlastite muskosti.

Bez domacine njeznosti nema veselih rucavanja...

Ali, i zene trebaju njeznost. I njima treba dati a ne samo od njih uzimati.

Dajmo im makar jedan u 360 dana.

Dajmo im cvijet i njeznu rijec.

Recimo im da ih volimo jer one to ze le cuti, pa makar bila i mala laz. To ce im biti jedna kratka utjeha - nije vazno velika ili mala, ali biti ce utjeha koja ce im dati novu snagu, obnovljen izvor njeznosti za slijedecih 359 dana, njeznosti koja je potrebna svugdje i uvijek za ljepsi zivot.

Nazalost, morale su se bo-riti da nam kazu: Gledajte nas ocima razumijevanja!

sliva u ukupnu volju koja ima pokretacki potencijal. Ako se na uvrede pojedinaca vrijedjamo to je isto sto iz topa pucati na muhu. Okre-nimo list, pogledajmo stvar sa svih strana. Koliko puta se desilo da iskusni ljudi misle drugacije sutra nego danas, cudeci se kakve su pameti bili do juce. Koliko nam treba da nam se istina dokaze? Zar nam nije do-voljno sto nam brat daje zlato i kaze da je to, ho-cemo ga opet sa svih strana pogledati da se sami uve-rimo. A istina, zlato nasega uma o njoj se ne staramo mnogo nego obicno, ko je sta cuo pri tome i ostaje ne dajući sebi prava da prona-dje pravu istinu.

Nije valjda istina da je lju-bav moguca samo medju zaslijepljenima ili da bi co-vjek volio sebe ili nekog drugoga, mora biti slijep, mora obuzdati sva osjecanja, mora se suprostaviti svim nagonima. Dosta je sto radi hrane unistavamo zivotinje, masakriramo biljke, nego se hocemo medjusobno istreb-ljivati. Jer kad jednom spo-znamo kako nam je svima smrt neizbjezna, onda sve postaje nerazrjesivi apsurd, pojedini covjeciji zivoti i po-vijesti covjecanstva. A kamli mrznja, netrpeljivost i rat. Covjek je socijalna zivotinja - cesto ne trpi bliznjega svoga a neophodno treba drustvo svoje vrste. Razmr-simo cvor jer od njega nema nista, korisnije je da sp-letemo vijenac bratskih od-nosa, iste smo krvi, iste su nam zelje u istoj grudi smo prokljali. Ne odricimo se od nje i svoga naroda. Sacu-vajmo ono "NASE".

Muskarci (oni koji to vole), nemojte bar jedan dan u godini podrugljivo dovikivati za prolaznicama koje vas se nista ne ticu...

Nemojte bar jedan dan u godini prezirati zenu posto

ste je ljubili...

Nemojte ponizavati ono bez cega zivota nema...

Bar jedan dan razumijeva-nja trazimo, a dajemo i dat cemo Vam mnogo!

Olga Sokac Pajvancic

KUPIT ĆU TI
CVIJET, MAMA!

Predstavljamo Vam Valiku. To je krasna djevojčica i odlicna učenica. Ona voli sve samo ne svoje puno ime. Pitajte je zasto a ona odgovara!

"Because is my full name so difficult for ather people".

Ipak najvise od svega voli svoju majku. Cesto gleda kalendar i govori: "Mama, kupit cu ti cvijet za 8. ozujak, tvoj dan".

Ako je pitate kuda zeli ici, odgovara: "U Zagreb, moj rodni grad"... Ali, Valika, onda moras uciti Hrvatski. - Oh yes, I will!"

Raste Valika i svaki je dan sve dalje od svog rodnog grada.

PUTNIČKA AGENCIJA

BALKAN
4 BELVEDERE ARCADE
CABRAMATTA
TEL. 727-0305

PUTOVANJA,
PLOČE,
KNJIGE,
NOVINE,

Jedina agencija u zapadnom delu Sydney-a koja snabdeva etnicki radio sa najnovijim plocama. Putovanja, ploce i kasete. Knjige i sve vrste novina.

TAKODJE I NA STAROJ
ADRESI 13, SCOTT ST.

LIVERPOOL
TEL 602-7934

L Šarić Auto Škola

Nudi Vam povoljne uslove da dobijete VOZACKU DOZVOLU

Za: Automatik, mijenjac, kamion, kao i semitrajlu uz vrlo povoljne uslove i niske cijene. Zainteresovani nazovite na Tel. 606-5246 ili Pisite na Adresu: P.O. Box 346 Cabramatta N.S.W. Mozete polagati na Vasem jeziku.